

[Christmas Møller.]

Dette vil sige, at Kgl. Dansk Yachtklubs kendte Uniform, som er en bestemt Dragt med bestemte Knapper og Kasket, er forbudt. Ja, Justitsministeren kan dispensere derfra, staar der senere, men efter Lovforslaget er det forbudt. Frelsens Hær er ogsaa forbudt, Frelsens Hær med Uniformer baade til Mænd og Kvinder og Trommeslagere og det hele er forbudt. Ja, Justitsministeren kan dispensere, og det gør han ogsaa nok, det tror jeg ogsaa, for den højtærede Justitsminister har saa meget Mod i Behold, at det kan han nok klare. Men Frelsens Hær er forbudt i Henhold til Lovforslaget, for der staar:

„Det er forbudt at bære Uniform eller Beklædningsgenstande, der kan sidestilles hermed.“

Punktum! Det ærede Medlem Hr. Brorsen havde ikke opfattet dette endnu; men nu haaber jeg, at han har forstaaet det. Derfor spørger jeg ham ikke derom, men siger kun dette.

Dernæst vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han virkelig mener, det er forstandigt og rimeligt at være Regeringen saa følgagtig, naar man hører, hvilke Hensigter den havde, jfr. det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Tale.

Til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vil jeg sige, at det ærede Medlem som den brave og troskyldige Sjæl, han er, har afsløret det hele. Han sagde: Hvad skal disse Uniformer til? Ja, han vil ikke have dem, det er Radikalismens Væsen imod; og det er Socialdemokratiet imod nu af visse praktiske Grunde. Saa siger det ærede Medlem: Hvad skal Uniformerne til? Vi forbyder dem. Det er egentlig ikke det System, som de Herrer har plejet at agitere efter, det er egentlig ikke den Tankegang, der har været raadende; der var en anden Frihedsaand, den Gang de ikke havde Magten, end nu, da de har Magten.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at naar jeg brugte Udtrykket „bestemmende Partier“, saa maa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som jo aabenbart paa sit Rigsdagsmandats Vegne har en meget øm Samvittighed, ikke blive saa pikeret deraf. Med Udtrykket „bestemmende Partier“ i Rigsdagen mener jeg Partier, som kan øve en afgørende politisk Indflydelse gennem den Magtstilling, de har i Folketing og Landsting. Det ærede Medlem behøver ikke at fortælle mig, at hverken hans eller mit Parti eller Venstre kan øve nogen afgørende Indflydelse i Folketinget, det ærede

Medlem ved lige saa godt som jeg, at hans Parti ingen Repræsentanter har i Landstinget, men i afgørende Situationer kan det, hvad jo sidste Aars Begivenheder har vist, faa sin Betydning, hvilken Stilling Venstre og det konservative Folkeparti indtager i Landstinget. Derfor har jeg udtrykt mig, som jeg gjorde.

Endvidere vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret, naar han siger, at vi hæfter en særlig Opmærksomhed ved det ærede Medlems Parti. Jeg tror, jeg har Lov til at sige det paa den Maade, at det ærede Medlem og hans Kollega i dette høje Ting afslørede for nogle Dage siden, at de havde grundlovsstridige Formaal, og det ærede Medlem viste jo, at han eller at Partiet endnu havde Mærker af den Diskussion, de havde haft med det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg tror, at man fra mange Sider med stor Interesse imødeser den Beslutning, Præsidium vil tage i Henhold til den Skrivelse, det konservative Folkeparti har rettet til Præsidium. Jeg forstaaer godt, at det ikke kan gaa saa hurtigt, at det maa tage nogen Tid, men jeg tror, at man nærer stor Interesse for den Beslutning, der bliver taget, thi det er klart, at hvis man vedstaaer, at man har grundlovsstridige Formaal, maa der trædes op heroverfor.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at han svarede ikke meget paa de Spørgsmaal, jeg rettede til ham. Den højtærede Justitsminister er jo gennem 38 Aars praktisk politisk Virke blevet en realistisk Praktiker og en praktisk Realist som faa paa Rigsdagen, og han ved, hvorledes Stillingen er, og siger han, det gør saamænd ikke saa meget med Argumenterne; jeg har Venstre i min hule Haand. Og derfor lader han være med at svare. Det hele interesserer ham ikke saa meget. Enten faar han Loven i Dag eller maaske først en Gang op ad Dagen i Morgen; men Loven skal han nok faa.

Jeg tror alligevel, at den højtærede Justitsminister skulde give noget Svar paa de Spørgsmaal, som er stillet til ham, om hele den Maade, hvorpaa man vil administrere Loven, om hvordan man vil haandhæve Loven, og hvorledes man allerede som den forudseende Regering, man er, har sørget for, at man kan praktisere denne Lov.

Endvidere tror jeg ogsaa, at Justitsministeren ved nærmere Eftertanke, selv om det ser saa uskyldigt ud paa Papiret, maa erkende, at den Bestemmelse, man har givet angaaende Bestyrelsesmedlemmer, og den Terror, der i Virkeligheden her kan øves